

Arrest

nr. 216 337 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 28 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 april 2018, verklaart er zich op 4 mei 2018 vluchteling.

1.2. Op 28 augustus 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te bezitten en hindoe te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Bakai in het district Barishal. U ging naar school tot de zevende klas, daarna hielp u uw vader bij het landbouwwerk en na zijn dood startte u een handelszaak in kunstmest.

Uw vader was landbouwer. Toen hij geld nodig had voor zijn medische behandeling verkocht hij de helft van zijn gronden aan moslims. In 2011 overleed uw vader aan een hartaanval. Toen u op 29 juni 2012 naar jullie gronden ging, zag u dat J.S. en M.H.S., de moslims die de helft van jullie gronden hadden gekocht, de rest van de gronden hadden ingepalmd. Er ontstond een ruzie waarbij u met een mes gestoken werd door J.S.. U verbleef één maand in het ziekenhuis ten gevolge hiervan. Uw moeder zei aan de voorzitter van uw dorp dat ze klacht wou indienen, maar hij stelde voor het probleem op te lossen en uw moeder diende uiteindelijk geen klacht in. De dorpsvoorzitter riep in juli 2012 beide partijen bij zich en zei aan de moslims dat ze enkel het deel van de grond dat ze gekocht hadden mochten gebruiken. Ze moesten tevens 20.000 taka betalen ter compensatie van uw medische behandeling. Het grondconflict was dan opgelost.

Begin 2016 passeerde een moslimmeisje genaamd S.A. dagelijks aan uw winkel op weg naar haar hogeschool. Jullie werden bevriend, jullie belden elkaar en zo begonnen jullie een relatie. Jullie hielden de relatie geheim maar S.'s familie kwam het toch te weten. In november 2017 sprak u met S. af in een park. S.'s broer zag jullie daar, hij sloeg u, zei dat u niet met S. mocht praten en bedreigde u. Diezelfde avond kwamen de vader en de broer van S. naar uw huis. Ze bedreigden uw moeder, u was zelf niet thuis. Na dit incident ging u niet meer naar uw winkel. U probeerde S. geregeld te bellen, maar ze nam niet op. Op 10 februari 2018 belde S. u. Ze zei dat haar familie en de maatschappij jullie huwelijk nooit zouden aanvaarden omwille van jullie verschillende religies. Ze zei dat ze op 14 februari 2018 haar huis zou verlaten en ze vroeg u haar op te wachten aan het IIIa busstation. Op 14 februari zagen jullie elkaar aan het busstation en reisden jullie met een motorfiets die jullie huurden van Z.K. naar Madaripur. Jullie waren van plan daar te trouwen en dan in Dhaka te gaan wonen. Op 15 februari, toen u even het hotel verlaten had om eten te gaan halen, zag u dat S. door haar vader, haar broer en een paar vrienden werd meegenomen. U vreesde dat ze u zouden slaan of doden, daarom liep u weg naar Gopalganj waar u in een opvangplaats verbleef. Op 17 februari belde u uw moeder. Zij vertelde dat S.'s vader u en Z.K. ervan beschuldigde S. gedood te hebben en haar lichaam verborgen te hebben en dat de politie naar jullie huis was gekomen. U was bang om gearresteerd te worden en durfde niet naar uw dorp terug te keren. Enkele dagen later werd besloten dat u het land moest verlaten. Uw moeder regelde het geld voor uw reis. Via een zakencontact kwam u in contact met een smokkelaar genaamd K.B.. Op 10 maart reisde u 's nachts naar huis om uw moeder te zien, vervolgens reisde u diezelfde dag van het Vurghata busstation naar Benapal aan de grens met India. U stak de grens illegaal over en ging op 11 maart naar Calcutta en vervolgens naar Mumbai. Op 28 maart 2018 werd u door een andere smokkelaar genaamd R. aan boord van een schip gebracht. Na een reis van een maand en vier of vijf dagen op dit schip langs een onbekende route ging u op 23 april 2018 aan wal op een u onbekende plaats. U reisde te voet en in een busje verder naar Brussel waar u diezelfde dag aankwam. Op 4 mei 2018 deed u een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Bangladesh vreest u gearresteerd te worden door de politie, in de gevangenis te belanden en daar geslagen te worden. U vreest ook problemen te krijgen met de personen die uw gronden willen.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) legde u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming een kopie van uw geboortecertificaat en een kopie van een "character certificate" neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Omwille van onderstaande redenen zijn er oprechte twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten eerste legde u geen enkel origineel document neer ter staving van uw identiteit, relaas en reisweg. Nochtans is de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielprocedure en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit en relaas zo goed mogelijk te staven. Betreffende de afwezigheid van originele identiteitsdocumenten merkte u op dat uw identiteitskaart en uw paspoort in beslag werden genomen door de smokkelaar toen u nog in Bangladesh was en dat u hem niet kon contacteren na uw aankomst in België (CGVS, p. 3). Dit is een weinig overtuigende verklaring, temeer daar u geen kopieën of foto's van deze documenten neerlegt en u zelfs geen idee hebt of u thuis kopieën van die documenten had (CGVS, p. 3, 8). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dergelijke identiteitsdocumenten liever achterhoudt voor de Belgische asiendiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Het ontbreken van een origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielrelaas, daar u ons geen sluitend zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede konden ook uw verklaringen betreffende uw asielrelaas geenszins overtuigen. Met betrekking tot uw vermeende problemen ten gevolge van uw relatie met S.A. dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze op geen enkele manier staft. Nochtans zou u beschuldigd zijn van de moord op S. en het verbergen van haar lichaam en zou de politie herhaaldelijk naar uw woning zijn gekomen met betrekking tot deze zaak, zowel voor als na uw vertrek uit Bangladesh (CGVS, p. 14, 16). Voorts is het opmerkelijk dat uw moeder, nadat u in België een verzoek om internationale bescherming gedaan had en haar geïnformeerd had dat u documenten nodig had voor deze procedure, naar het gerechtshof in Barishal ging om documenten met betrekking tot uw zaak te bekomen, maar dat ze die niet verkreeg omdat ze de 8.000 tot 10.000 taka kosten voor de documenten niet kon betalen (CGVS, p. 11). Uw verklaring dat uw moeder niet zo veel geld heeft en dat niemand uw moeder financieel wou helpen omwille van uw problemen met de politie overtuigt niet (CGVS, p. 11, 16). Uw moeder betaalde immers op eigen initiatief 800.000 taka voor uw reis naar Europa, bovendien zijn jullie nog steeds in het bezit van landbouwgronden (CGVS, p. 5, 9). Gezien deze context acht het CGVS het dan ook weinig aannemelijk dat uw moeder niet in staat zou zijn de in verhouding beperkte som van 8.000 tot 10.000 taka te betalen om u de nodige gerechterlijke documenten te bezorgen.

Voorts is het opmerkelijk dat u na uw beschuldiging meteen de beslissing nam om het land te verlaten, zonder er zelfs aan te denken een advocaat te consulteren (CGVS, p. 15). Dat u de hele tijd bang was en vreesde gedood te worden of gearresteerd te worden door de politie verklaart dit niet afdoende (CGVS, p. 15). Uw land van herkomst verlaten, uw moeder - die uw enige familielid is (CGVS, p. 5) - alleen achterlaten en op illegale wijze naar Europa reizen was immers een beslissing met een enorme impact en een grote financiële kost. Het CGVS acht het dan ook bevreedend dat u er zelfs niet aan gedacht heeft om een advocaat te consulteren die u mogelijk andere oplossingen kon aanreiken.

Niet alleen is de valse beschuldiging in uwer hoofde ongeloofwaardig, ook uw verklaringen over de relatie die u met S.A. zou gehad hebben overtuigen niet. Zo verklaarde u dat jullie de relatie geheim probeerden te houden, maar sprak u wel af met haar op openbare plaatsen zoals het park en haar hogeschool (CGVS, p. 16). Dat haar hogeschool vijf tot zes kilometer ver is en dat jullie elkaar niet elke dag zagen (CGVS, p. 17) verklaart dit niet afdoende, de vaststelling blijft immers dat afspreken op openbare plaatsen niet strookt met het proberen geheimhouden van een relatie. Daarnaast is het opmerkelijk dat u en S.A. na jullie huwelijk in Madaripur van plan waren samen in Dhaka te gaan wonen, maar dat jullie niets gedaan hadden om jullie daarop voor te bereiden (CGVS, p. 17). Dat jullie zonder enige voorbereiding van plan waren jullie te vestigen in Dhaka, waar u geen familiaal netwerk had gezien uw moeder uw enige familielid is (CGVS, p. 5), is weinig aannemelijk. Bovenstaande opmerkingen doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw relatie met S.A..

Met betrekking tot het grondconflict dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat dit conflict opgelost werd na bemiddeling van de dorpsvoorzitter in juli 2012 (CGVS, p. 13, 14). De tegenpartij kon niet bewijzen dat ze eigenaar waren van de door hen ingenomen grond, waarop de voorzitter verklaarde dat ze enkel de grond die ze gekocht hadden mochten gebruiken en dat uw familie het recht had om de overige grond te gebruiken. De tegenpartij betaalde 20.000 taka ter compensatie van uw medische behandeling (CGVS, p. 13). U en uw familie kregen bijgevolg volledig gelijk in deze zaak, niettegenstaande het feit dat jullie hindoe zijn en de tegenpartij en de voorzitter van het dorp tot de moslimmeerderheid behoren (CGVS, p. 13). Van juli 2012 tot heden waren er geen verdere gebeurtenissen of ontwikkelingen in deze zaak (CGVS, p. 14). Toen u een handelszaak in kunstmest had in Bangladesh nam u mensen in dienst om jullie deel van de grond te bewerken (CGVS, p. 5). U en uw familie zijn nog steeds in het bezit van jullie deel van de grond en deze grond wordt momenteel niet bewerkt omdat uw moeder oud is (CGVS, p. 5). Aangezien het grondconflict opgelost is in 2012, u en uw familie nog steeds dat deel van de grond dat jullie rechtmatig toekomt in handen hebben en er sindsdien niets meer gebeurd is in deze zaak, is er geen enkele aanwijzing dat u met betrekking tot deze gronden een actuele vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van een van de criteria zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald

in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen in geval van terugkeer naar Bangladesh. U verklaarde dat u geen idee hebt wat die personen met wie u eerder een grondconflict had zouden doen als u terugkeert naar Bangladesh (CGVS, p. 14). Uw bewering dat ze zeker wraak zullen nemen zonder dat u precies weet wat ze zouden doen staft u op geen enkele wijze en is niet geloofwaardig gezien het feit dat de tegenpartij sinds het oplossen van het conflict in 2012 tot op heden nooit een poging tot wraak ondernam en de grond niet opnieuw innam (CGVS, p. 5, 14). Uw bewering dat misschien alle moslims iets zullen ondernemen tegen u omwille van uw conflict met de familie van S.A. is niet geloofwaardig aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u verklaarde problemen met de familie van S., zoals hierboven werd uiteengezet (CGVS, p. 14). Bovendien merkt het CGVS op dat er geen familiale band is tussen S. en de personen met wie u een grondconflict had (CGVS, p. 14). Ook uw verklaringen betreffende uw reisweg overtuigen niet. Zo legde u vooreerst geen enkele foto of document neer ter staving van uw reisweg (zie CGVS, p. 11). Voorts zou u vlak voor u aan boord van het schip ging in Mumbai van een smokkelaar een identiteitsdocument gekregen hebben om bij te houden dat u aan boord echter meteen weer moest afgeven aan een smokkelaar, wat enigszins bevreemdend is (CGVS, p. 10). Over dit identiteitsdocument weet u niets behalve het feit dat uw eigen foto erop stond, zo weet u zelfs niet van welk land het document was of welke naam erop stond (CGVS, p. 10). Dat u er niet op lette is geen geldige verschoning (CGVS, p. 10). Met betrekking tot de duur van uw reis dient opgemerkt te worden dat u enerzijds verklaarde op 28 maart 2018 in Mumbai voorgesteld te zijn aan een tweede smokkelaar genaamd R., waarna u in Mumbai aan boord van een schip ging en op 23 april 2018 aan wal ging en diezelfde dag in België aankwam (CGVS, p. 2, 10). Anderzijds verklaarde u één maand en vier of vijf dagen aan boord van het schip hebben gezeten, wat niet strookt met bovenvermelde data (CGVS, p. 10). Daarnaast is het opmerkelijk dat u geen idee hebt waar u uiteindelijk aan wal ging (CGVS, p. 11). Het geheel van deze opmerkingen met betrekking tot uw reis doet twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek uit Bangladesh en uw reisweg naar België.

Met betrekking tot uw religie dient vooreerst opgemerkt te worden dat u die niet inroept als rechtstreekse reden voor uw vertrek uit Bangladesh, u verwijst enkel naar bovenvermelde problemen die, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, ongeloofwaardig en niet actueel zijn. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat u een hindoe bent en dat hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Doch een algemene verwijzing naar de algemene situatie van hindoes in Bangladesh volstaat niet om te stellen dat elke hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Ieder dossier van een hindoe uit Bangladesh dient individueel te worden onderzocht en beoordeeld op individuele basis. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst is onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. Gevraagd of u ooit problemen gehad hebt omwille van uw religie in Bangladesh, antwoordde u bevestigend en zei u dat jullie religieuze festiviteiten niet konden verderzetten en dat er altijd problemen waren als jullie iets religieus wilden doen (CGVS, p. 6). Toen u gevraagd werd te specificeren welke problemen u had omwille van uw religie zei u dat jullie burens jullie religieuze activiteiten probeerden tegen te houden en jullie vis en fruit afnamen (CGVS, p. 6). Dat enkele burens jullie religieuze activiteiten probeerden tegenhouden en jullie voedsel stalen is echter onvoldoende zwaarwichtig om te concluderen dat er sprake is van een vrees voor vervolging omwille van een van de criteria zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Het CGVS merkt voorts op dat er verscheidene elementen zijn in uw relaas die erop wijzen dat u als hindoe over de nodige rechten en vrijheden beschikte in Bangladesh. Zo blijkt u in Bangladesh te hebben gewerkt, had u een eigen winkel en verkreeg u tweemaal zonder probleem een paspoort (CGVS, p. 4, 8). Voorts verklaarde u dat de leider van de politieke partij Jatiya, waarvan u een passief aanhanger was, expliciet aangaf dat de partij probeerde hindoeïstische aanhangers van de partij te beschermen als ze problemen kregen omwille van hun politieke deelname (CGVS, p. 7). Verder blijkt uit uw verklaringen met betrekking tot het grondconflict dat u en uw familie volledig gelijk kregen in deze zaak, niettegenstaande het feit dat jullie tot de hindoeïstische behoren en de tegenpartij en de voorzitter van het dorp, die oordeelde in deze zaak, tot de moslimmeerderheid (CGVS, p. 13). Daarnaast verklaarde u dat er bij u thuis religieuze activiteiten gehouden werden waar u en andere mensen aan deelnamen en dat er een soort hindoeïstische onderdakplaats is dichtbij uw huis waar twee keer per jaar festivals georganiseerd worden en dat u zelf ook naar de festivals op die plaats ging (CGVS, p. 12). Aldus blijkt uit uw verklaringen dat u thuis en minstens in enige mate buitenshuis uw religie kon beleven.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u naast de vermeende problemen ten gevolge van uw relatie met S. en het grondconflict geen andere problemen had in Bangladesh met burgers, de overheid en dergelijke (CGVS, p. 14).

U steunde de politieke partij Jatiya, maar u was geen lid van deze partij, nam niet deel aan activiteiten van de partij en hebt nooit problemen gehad omdat u deze partij steunde (CGVS, p. 6, 7).

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die mate dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De documenten die u voorlegt hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielaanvraag, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De kopieën van uw geboortecertificaat en het "character certificate" hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Kopieën hebben bovendien een geringe bewijswaarde gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk verkregen kunnen worden. Het CGVS stelt voorts vast dat uw verklaring voor het ontbreken van de originele documenten weinig overtuigend is. Dat u niet aan uw vrienden of kennissen om hulp kan vragen omdat ze u vermijden sinds u problemen hebt met de politie (CGVS, p. 8) is niet aannemelijk gezien de ongeloofwaardigheid van uw vermeende problemen met de politie. Bovendien merkt het CGVS op dat de originele documenten nog bij u thuis zouden liggen en dat uw moeder na uw aankomst in België naar Barishal, zo'n 50 tot 60 kilometer van uw huis, zou gereisd zijn om te proberen documenten met betrekking tot uw problemen te verkrijgen (CGVS, p. 3, 11). Als uw moeder in staat was naar Barishal te reizen kan geconcludeerd worden dat zij ook in staat moet zijn naar het postkantoor te gaan om uw originele documenten die nog thuis liggen op te sturen. Het is voorts frappant dat beide door u neergelegde documenten enkel in het Engels zijn opgesteld. Uw verklaring dat u soms de Engelstalige versie van deze documenten nodig had voor uw handelszaak, met name voor leningen en dergelijke, is weinig overtuigend, zeker gezien beide documenten dateren van geruime tijd na het opstarten van uw zaak (CGVS, p. 7). Het geboortecertificaat dateert met name van 7 december 2015 en is ondertekend op 20 februari 2017, het "character certificate" dateert van 20 februari 2017. Dit doet vermoeden dat u deze Engelstalige documenten voor andere doeleinden nodig had, bijvoorbeeld om in het buitenland te werken of te reizen. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Bengaalse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaanvraag bijzonder relatief.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerd vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij wordt beschuldigd van de moord op een moslima, S.A., met wie hij stelt een geheime relatie te hebben gehad, alsook dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst problemen zou kennen met de personen die zijn gronden willen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen enkel origineel document voorlegt ter staving van zijn identiteit, vluchtrelaas en reisweg; (ii) hij de beweerde problemen omwille van zijn geheime relatie met S.A. evenmin staft middels enig document, zonder dat hij hiervoor een afdoende verklaring kan bieden; (iii) het niet aannemelijk is dat hij na de beschuldiging van de moord op S.A. meteen de verreichende beslissing nam om zijn land van herkomst te verlaten zonder er zelfs maar aan te denken om eventueel een advocaat te raadplegen; (iv) het voorgehouden geheim karakter van zijn relatie met S.A. niet te rijmen valt met zijn verklaring dat zij met elkaar afspraken op openbare plaatsen, hetgeen de geloofwaardigheid van deze relatie ondermijnt; (v) hij geen concrete en geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst problemen zou kennen met de personen met wie hij eerder een grondconflict had, temeer daar dit grondconflict in 2012 werd opgelost en er zich sindsdien geen enkel probleem meer heeft voorgedaan; (vi) zijn verklaringen aangaande zijn reisweg niet geloofwaardig zijn; (vii) er *in casu* geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat verzoeker *in concreto* problemen zou kennen omwille van zijn geloofsovertuiging als hindoe, een minderheid in Bangladesh, die dermate zwaarwichtig zouden zijn dat zij nopen tot internationale bescherming; (viii) er evenmin elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat hij problemen zou kennen omwille van zijn passieve steun aan de politieke partij Jatiya; en (ix) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, temeer daar zijn verklaringen over deze documenten niet geloofwaardig zijn.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Zo merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker geen enkel origineel document voorlegt ter staving van zijn identiteit, vluchtrelaas en reisweg:

“Ten eerste legde u geen enkel origineel document neer ter staving van uw identiteit, relaas en reisweg. Nochtans is de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielprocedure en kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit en relaas zo goed mogelijk te staven. Betreffende de afwezigheid van originele identiteitsdocumenten merkte u op dat uw identiteitskaart en uw paspoort in beslag werden genomen door de smokkelaar toen u nog in

Bangladesh was en dat u hem niet kon contacteren na uw aankomst in België (CGVS, p. 3). Dit is een weinig overtuigende verklaring, temeer daar u geen kopieën of foto's van deze documenten neerlegt en u zelfs geen idee hebt of u thuis kopieën van die documenten had (CGVS, p. 3, 8). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dergelijke identiteitsdocumenten liever achterhoudt voor de Belgische asiendiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Het ontbreken van een origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielrelaas, daar u ons geen sluitend zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt."

Dienaangaande verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR en bevestigt hij dat hij zijn paspoort en identiteitskaart aan de smokkelaar moest geven. Er dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Het louter bevestigen van zijn eerdere verklaringen dat hij zijn identiteitskaart en paspoort aan de smokkelaar moest geven, werpt op zich evenmin een ander licht op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing, waarin tevens terecht wordt aangevoerd dat verzoeker verklaarde zelfs geen idee te hebben of hij thuis al dan niet kopieën van deze documenten had.

2.2.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zijn voorgehouden problemen omwille van zijn geheime relatie met S.A. evenmin middels enig document staft en dit zonder dat hij hiervoor een afdoende verklaring kan bieden:

"Ten tweede konden ook uw verklaringen betreffende uw asielrelaas geenszins overtuigen. Met betrekking tot uw vermeende problemen ten gevolge van uw relatie met S.A. dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze op geen enkele manier staft. Nochtans zou u beschuldigd zijn van de moord op S. en het verbergen van haar lichaam en zou de politie herhaaldelijk naar uw woning zijn gekomen met betrekking tot deze zaak, zowel voor als na uw vertrek uit Bangladesh (CGVS, p. 14, 16). Voorts is het opmerkelijk dat uw moeder, nadat u in België een verzoek om internationale bescherming gedaan had en haar geïnformeerd had dat u documenten nodig had voor deze procedure, naar het gerechtshof in Barishal ging om documenten met betrekking tot uw zaak te bekomen, maar dat ze die niet verkreeg omdat ze de 8.000 tot 10.000 taka kosten voor de documenten niet kon betalen (CGVS, p. 11). Uw verklaring dat uw moeder niet zo veel geld heeft en dat niemand uw moeder financieel wou helpen omwille van uw problemen met de politie overtuigt niet (CGVS, p. 11, 16). Uw moeder betaalde immers op eigen initiatief 800.000 taka voor uw reis naar Europa, bovendien zijn jullie nog steeds in het bezit van landbouwgronden (CGVS, p. 5, 9). Gezien deze context acht het CGVS het dan ook weinig aannemelijk dat uw moeder niet in staat zou zijn de in verhouding beperkte som van 8.000 tot 10.000 taka te betalen om u de nodige gerechterlijke documenten te bezorgen."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan zijn eerdere verklaringen dat zijn moeder niet kon betalen om de documenten van het gerechtshof in Barishal te verkrijgen, te bevestigen, hetgeen bezwaarlijk een ander licht kan werpen op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing daar het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

2.2.2.5. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker er zelfs niet aan zou hebben gedacht om inzake de beschuldiging van de moord op S.A. een advocaat te consulteren, maar wel meteen de beslissing om de verreikende beslissing te nemen om zijn land van herkomst te verlaten:

"Voorts is het opmerkelijk dat u na uw beschuldiging meteen de beslissing nam om het land te verlaten, zonder er zelfs aan te denken een advocaat te consulteren (CGVS, p. 15). Dat u de hele tijd bang was en vreesde gedood te worden of gearresteerd te worden door de politie verklaart dit niet afdoende (CGVS, p. 15). Uw land van herkomst verlaten, uw moeder - die uw enige familielid is (CGVS, p. 5) - alleen achterlaten en op illegale wijze naar Europa reizen was immers een beslissing met een enorme impact en een grote financiële kost. Het CGVS acht het dan ook bevreedend dat u er zelfs niet aan gedacht heeft om een advocaat te consulteren die u mogelijk andere oplossingen kon aanreiken."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt:

"De CGVS ment ook dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet eerst probeerde om een advocaat te consulteren, voordat hij besloot zijn land te verlaten."

Verzoeker verwijst naar de situatie van geweld en discriminatie tegen hindoes, zonder voldoende bescherming van de overheden (zie informatie supra). Hij wist fat een advocaat hem niet hulpen zou kunnen, en besloot daardoor het land te verlaten om zich in veiligheid te brengen.”

Er dient op gewezen dat redelijkerwijze moet worden aangenomen dat de beslissing om het land van herkomst te ontvluchten teneinde elders in de wereld internationale bescherming te vragen niet licht wordt genomen gelet op de verregaande impact ervan op het verdere leven. Verzoeker houdt voor dat hij werd beschuldigd van de moord op een moslimmeisje. Dat hij meteen na deze beschuldiging de verreikende en zwaarwichtige beslissing nam om zijn land van herkomst te verlaten zonder er ook maar aan te hebben gedacht om een advocaat te raadplegen, is geheel onaannemelijk. Het enkele feit dat de situatie voor hindoes in Bangladesh in het algemeen gekenmerkt kan worden door ernstige problemen, volstaat op zich niet om *in casu* het feit de vergoelijken dat verzoeker zelfs niet zou hebben gedacht aan het raadplegen van een advocaat en meteen besloot om zijn land van herkomst te ontvluchten. Zoals hierna blijkt (zie *infra*), kon verzoeker reeds een grondconflict met andere moslims oplossen. Er kan dan ook allerminst worden vanuit gegaan dat verzoeker *in casu* louter omwille van zijn geloofsovertuiging als hindoe en de problemen die hindoes in Bangladesh in het algemeen kunnen kennen, er automatisch van kon uitgaan dat de tussenkomst van een advocaat geen soelaas zou hebben kunnen bieden inzake de valse beschuldigingen aan zijn adres. Overigens maakte verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen melding van zijn bewering dat een advocaat hem niet zou kunnen helpen, ook niet wanneer hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij ooit contact opnam met een advocaat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Het betreft dan ook slechts een *post factum*-bewering die de motivering in de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

2.2.2.6. Aangaande verzoekers voorgehouden relatie met S.A. motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing voorts terecht dat het beweerde geheim karakter van deze relatie niet te rijmen valt met zijn verklaringen over het afspreken met S.A. op openbare plaatsen, alsook dat het niet aannemelijk is dat verzoeker en S.A. hun geplande vestiging in Dhaka niet hadden voorbereid:

“Niet alleen is de valse beschuldiging in uwer hoofde ongeloofwaardig, ook uw verklaringen over de relatie die u met S.A. zou gehad hebben overtuigen niet. Zo verklaarde u dat jullie de relatie geheim probeerden te houden, maar sprak u wel af met haar op openbare plaatsen zoals het park en haar hogeschool (CGVS, p. 16). Dat haar hogeschool vijf tot zes kilometer ver is en dat jullie elkaar niet elke dag zagen (CGVS, p. 17) verklaart dit niet afdoende, de vaststelling blijft immers dat afspreken op openbare plaatsen niet strookt met het proberen geheimhouden van een relatie. Daarnaast is het opmerkelijk dat u en S.A. na jullie huwelijk in Madaripur van plan waren samen in Dhaka te gaan wonen, maar dat jullie niets gedaan hadden om jullie daarop voor te bereiden (CGVS, p. 17). Dat jullie zonder enige voorbereiding van plan waren jullie te vestigen in Dhaka, waar u geen familiaal netwerk had gezien uw moeder uw enige familielid is (CGVS, p. 5), is weinig aannemelijk. Bovenstaande opmerkingen doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw relatie met S.A..”

Daaromtrent stelt verzoeker in zijn verzoekschrift onder meer als volgt:

“Verzoeker verklaart dat ze geen keuze hadden, dat ze zich nergens anders zien konden zonder nog meer vermoeden te veroorzaken, en dat ze zich niet elke dag ontmoetten. Hij bevestigt ook dat ze geen maatregel getroffen hadden om hun aankomst in Dhaka te voorbereiden.”

Verzoeker toont echter geenszins aan dat hij en S.A. elkaar enkel konden zien op openbare plaatsen. Indien zij werkelijk wilden vermijden om “nog meer vermoeden te veroorzaken”, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij zouden afspreken in private locaties eerder dan in een park en bij de hogeschool waar S.A. onderwijs volgde. Er kan niet worden ingezien en evenmin wordt door verzoeker *in concreto* dat en/of waarom zij geen andere keuze zouden hebben gehad dan af te spreken in het park of op de hogeschool. Het enkele feit dat zij niet dagelijks zouden hebben afgesproken, doet hieraan geen afbreuk. Waar verzoeker zijn eerdere verklaringen dat zij hun vestiging in Dhaka niet vooraf hadden voorbereid, dient nogmaals vastgesteld dat enkel het herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer en bijgevolg geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker en S.A. deze vestiging niet vooraf hadden voorbereid.

2.2.2.7. Wat betreft het grondconflict waarbij verzoeker zou zijn betrokken, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat dit conflict reeds in 2012 zou zijn opgelost, dat er sindsdien geen problemen meer zijn voorgevallen aangaande dit conflict en dat er evenmin elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat verzoeker ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst alsnog problemen zou kennen omwille van dit vroegere grondconflict:

“Met betrekking tot het grondconflict dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat dit conflict opgelost werd na bemiddeling van de dorpsvoorzitter in juli 2012 (CGVS, p. 13, 14). De tegenpartij kon niet bewijzen dat ze eigenaar waren van de door hen ingenomen grond, waarop de voorzitter verklaarde dat ze enkel de grond die ze gekocht hadden mochten gebruiken en dat uw familie het recht had om de overige grond te gebruiken. De tegenpartij betaalde 20.000 taka ter compensatie van uw medische behandeling (CGVS, p. 13). U en uw familie kregen bijgevolg volledig gelijk in deze zaak, niettegenstaande het feit dat jullie hindoe zijn en de tegenpartij en de voorzitter van het dorp tot de moslimmeerderheid behoren (CGVS, p. 13). Van juli 2012 tot heden waren er geen verdere gebeurtenissen of ontwikkelingen in deze zaak (CGVS, p. 14). Toen u een handelszaak in kunstmest had in Bangladesh nam u mensen in dienst om jullie deel van de grond te bewerken (CGVS, p. 5). U en uw familie zijn nog steeds in het bezit van jullie deel van de grond en deze grond wordt momenteel niet bewerkt omdat uw moeder oud is (CGVS, p. 5). Aangezien het grondconflict opgelost is in 2012, u en uw familie nog steeds dat deel van de grond dat jullie rechtmatig toekomt in handen hebben en er sindsdien niets meer gebeurd is in deze zaak, is er geen enkele aanwijzing dat u met betrekking tot deze gronden een actuele vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van een van de criteria zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen in geval van terugkeer naar Bangladesh. U verklaarde dat u geen idee hebt wat die personen met wie u eerder een grondconflict had zouden doen als u terugkeert naar Bangladesh (CGVS, p. 14). Uw bewering dat ze zeker wraak zullen nemen zonder dat u precies weet wat ze zouden doen staft u op geen enkele wijze en is niet geloofwaardig gezien het feit dat de tegenpartij sinds het oplossen van het conflict in 2012 tot op heden nooit een poging tot wraak ondernam en de grond niet opnieuw innam (CGVS, p. 5, 14). Uw bewering dat misschien alle moslims iets zullen ondernemen tegen u omwille van uw conflict met de familie van S.A. is niet geloofwaardig aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u verklaarde problemen met de familie van S., zoals hierboven werd uiteengezet (CGVS, p. 14). Bovendien merkt het CGVS op dat er geen familiale band is tussen S. en de personen met wie u een grondconflict had (CGVS, p. 14).”

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande onder meer als volgt:

“Echter heeft verzoeker uitgelegd dat hoewel het grondconflict in 2012 door het dorps hoofd opgelost werd, hij vreest dat deze familie van zijn actuele kwetsbare persoonlijke situatie (hij wordt door de politie gezocht), en ook van de klimaat van spanning en herhaaldelijke gewelddadige aanvallen op hindoes profiteren zal om de grondconflict opnieuw naar voren te brengen, tot hun voordeel.”

Waar verzoeker meent dat hij opnieuw problemen zou kunnen kennen met de personen die betrokken waren bij het in 2012 opgeloste grondconflict omdat deze personen van zijn actuele situatie zouden willen profiteren, verbindt hij deze vrees aan zijn voorgehouden beschuldiging van de moord op S.A., waaromtrent hoger reeds is komen vast te staan dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Waar verzoeker wijst op de algemene situatie van hindoes in Bangladesh, komt hij niet verder dan het *post factum* opwerpen van algemene beweringen, die bovendien geen steun vinden in zijn verklaringen met betrekking tot zijn persoonlijke situatie (zie ook *infra*) en die allerminst blijken te geven van persoonlijke problemen die verzoeker zou hebben gekend omwille van zijn geloofsovertuiging als hindoe. Integendeel, het feit dat het betreffende grondconflict met twee moslims in 2012 werd opgelost door tussenkomst van een islamitische dorpsverantwoordelijke en dit in het voordeel van verzoeker en zijn moeder, toont net aan dat verzoekers geloofsovertuiging voor hem persoonlijk geenszins een obstakel vormde bij het claimen van zijn rechten.

2.2.2.8. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen aangaande zijn reisweg niet geloofwaardig zijn:

“Ook uw verklaringen betreffende uw reisweg overtuigen niet. Zo legde u vooreerst geen enkele foto of document neer ter staving van uw reisweg (zie CGVS, p. 11). Voorts zou u vlak voor u aan boord van het schip ging in Mumbai van een smokkelaar een identiteitsdocument gekregen hebben om bij te houden dat u aan boord echter meteen weer moest afgeven aan een smokkelaar, wat enigszins bevreemdend is (CGVS, p. 10).”

Over dit identiteitsdocument weet u niets behalve het feit dat uw eigen foto erop stond, zo weet u zelfs niet van welk land het document was of welke naam erop stond (CGVS, p. 10). Dat u er niet op lette is geen geldige verschoning (CGVS, p. 10). Met betrekking tot de duur van uw reis dient opgemerkt te worden dat u enerzijds verklaarde op 28 maart 2018 in Mumbai voorgesteld te zijn aan een tweede smokkelaar genaamd R., waarna u in Mumbai aan boord van een schip ging en op 23 april 2018 aan wal ging en diezelfde dag in België aankwam (CGVS, p. 2, 10). Anderzijds verklaarde u één maand en vier of vijf dagen aan boord van het schip hebben gezeten, wat niet strookt met bovenvermelde data (CGVS, p. 10). Daarnaast is het opmerkelijk dat u geen idee hebt waar u uiteindelijk aan wal ging (CGVS, p. 11). Het geheel van deze opmerkingen met betrekking tot uw reis doet twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek uit Bangladesh en uw reisweg naar België.”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande opnieuw niet verder dan het bevestigen van zijn eerdere verklaringen daaromtrent. Hoger werd reeds aangehaald dat het louter herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing betreffende deze verklaringen.

2.2.2.9. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op terechte wijze dat er *in casu* geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat verzoeker louter omwille van zijn geloofsovertuiging als moslim problemen zou kennen in zijn land van herkomst, integendeel:

“Met betrekking tot uw religie dient vooreerst opgemerkt te worden dat u die niet inroept als rechtstreekse reden voor uw vertrek uit Bangladesh, u verwijst enkel naar bovenvermelde problemen die, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, ongeloofwaardig en niet actueel zijn. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat u een hindoe bent en dat hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Doch een algemene verwijzing naar de algemene situatie van hindoes in Bangladesh volstaat niet om te stellen dat elke hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Ieder dossier van een hindoe uit Bangladesh dient individueel te worden onderzocht en beoordeeld op individuele basis. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst is onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. Gevraagd of u ooit problemen gehad hebt omwille van uw religie in Bangladesh, antwoordde u bevestigend en zei u dat jullie religieuze festiviteiten niet konden verderzetten en dat er altijd problemen waren als jullie iets religieus wilden doen (CGVS, p. 6). Toen u gevraagd werd te specificeren welke problemen u had omwille van uw religie zei u dat jullie burens jullie religieuze activiteiten probeerden tegen te houden en jullie vis en fruit afnamen (CGVS, p. 6). Dat enkele burens jullie religieuze activiteiten probeerden tegenhouden en jullie voedsel stalen is echter onvoldoende zwaarwichtig om te concluderen dat er sprake is van een vrees voor vervolging omwille van een van de criteria zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Het CGVS merkt voorts op dat er verscheidene elementen zijn in uw relaas die erop wijzen dat u als hindoe over de nodige rechten en vrijheden beschikte in Bangladesh. Zo blijkt u in Bangladesh te hebben gewerkt, had u een eigen winkel en verkreeg u tweemaal zonder probleem een paspoort (CGVS, p. 4, 8). Voorts verklaarde u dat de leider van de politieke partij Jatiya, waarvan u een passief aanhanger was, expliciet aangaf dat de partij probeerde hindoeïstische aanhangers van de partij te beschermen als ze problemen kregen omwille van hun politieke deelname (CGVS, p. 7). Verder blijkt uit uw verklaringen met betrekking tot het grondconflict dat u en uw familie volledig gelijk kregen in deze zaak, niettegenstaande het feit dat jullie tot de hindoeïstische behoren en de tegenpartij en de voorzitter van het dorp, die oordeelde in deze zaak, tot de moslimmeerderheid (CGVS, p. 13). Daarnaast verklaarde u dat er bij u thuis religieuze activiteiten gehouden werden waar u en andere mensen aan deelnamen en dat er een soort hindoeïstische onderdakplaats is dichtbij uw huis waar twee keer per jaar festivals georganiseerd worden en dat u zelf ook naar de festivals op die plaats ging (CGVS, p. 12). Aldus blijkt uit uw verklaringen dat u thuis en minstens in enige mate buitenshuis uw religie kon beleven.”

Dienaangaande verwijst verzoeker naar en citeert hij uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie (zie map 'Landeninformatie') en benadrukt hij dat hindoes in Bangladesh bijzonder sterk worden gevisieerd. Dergelijk verweer ligt dan ook in dezelfde lijn als de motivering van de commissaris-generaal dat hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen.

Terecht merkt de commissaris-generaal evenwel ook op dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet blijkt dat elke hindoe uit Bangladesh louter omwille van zijn geloofsovertuiging aanspraak zou kunnen maken op internationale bescherming en dat bijgevolg een individuele en *in concreto* beoordeling van ieder dossier noodzakelijk is. Op pertinente wijze motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens dat er *in casu* geen elementen voorhanden zijn die erop zouden kunnen wijzen dat verzoeker louter omwille van zijn geloofsovertuiging als hindoe problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, integendeel. Daarentrent voert verzoeker in zijn verzoekschrift echter geen enkel inhoudelijk verweer; hij beperkt zich ertoe te verwijzen naar de algemene situatie van hindoes in Bangladesh, hetgeen, zoals hiervoor vastgesteld, op zich niet volstaat om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

2.2.2.10. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat er evenmin elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker problemen zou kennen omwille van zijn steun aan de politieke partij Jatiya:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u naast de vermeende problemen ten gevolge van uw relatie met S. en het grondconflict geen andere problemen had in Bangladesh met burgers, de overheid en dergelijke (CGVS, p. 14). U steunde de politieke partij Jatiya, maar u was geen lid van deze partij, nam niet deel aan activiteiten van de partij en hebt nooit problemen gehad omdat u deze partij steunde (CGVS, p. 6, 7).”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel inhoudelijk verweer zodat dit motief onverminderd overeind blijft.

2.2.2.11. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die mate dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De documenten die u voorlegt hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. De kopieën van uw geboortecertificaat en het “character certificate” hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Kopieën hebben bovendien een geringe bewijswaarde gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk verkregen kunnen worden. Het CGVS stelt voorts vast dat uw verklaring voor het ontbreken van de originele documenten weinig overtuigend is. Dat u niet aan uw vrienden of kennissen om hulp kan vragen omdat ze u vermijden sinds u problemen hebt met de politie (CGVS, p. 8) is niet aannemelijk gezien de ongeloofwaardigheid van uw vermeende problemen met de politie. Bovendien merkt het CGVS op dat de originele documenten nog bij u thuis zouden liggen en dat uw moeder na uw aankomst in België naar Barishal, zo'n 50 tot 60 kilometer van uw huis, zou gereisd zijn om te proberen documenten met betrekking tot uw problemen te verkrijgen (CGVS, p. 3, 11). Als uw moeder in staat was naar Barishal te reizen kan geconcludeerd worden dat zij ook in staat moet zijn naar het postkantoor te gaan om uw originele documenten die nog thuis liggen op te sturen. Het is voorts frappant dat beide door u neergelegde documenten enkel in het Engels zijn opgesteld. Uw verklaring dat u soms de Engelstalige versie van deze documenten nodig had voor uw handelszaak, met name voor leningen en dergelijke, is weinig overtuigend, zeker gezien beide documenten dateren van geruime tijd na het opstarten van uw zaak (CGVS, p. 7). Het geboortecertificaat dateert met name van 7 december 2015 en is ondertekend op 20 februari 2017, het “character certificate” dateert van 20 februari 2017. Dit doet vermoeden dat u deze Engelstalige documenten voor andere doeleinden nodig had, bijvoorbeeld om in het buitenland te werken of te reizen. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Bengaalse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.”

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt:

“Ten slotte vermoedt de CGVS dat de door verzoeker neergelegde documenten in het Engels zijn. Verzoeker bevestigt dat dit soms noodzakelijk is was voor zijn handelszaak.”

Vooreerst betreft dit verweer in het verzoekschrift slechts één van de hiervoor geciteerde motieven betreffende de door verzoeker voorgelegde documenten. Bovendien is dit verweer opnieuw niet meer dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, waaromtrent hoger reeds werd aangehaald dat dergelijk verweer niet dienstig is teneinde de motieven aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.2.12. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.2.2.13. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.14. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient vastgesteld dat noch uit het administratief of rechtsplegingsdossier, noch uit het verzoekschrift enig element blijkt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er in Bangladesh sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van voormeld artikel.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER